

3

Vragenuur

Vragenuur

Vragen Beckerman

Vragen van het lid Beckerman aan de staatssecretaris Fiscaliteit en Belastingdienst, bij afwezigheid van de minister van Infrastructuur en Waterstaat, over **het bericht "Vervuilende pfas-fabriek Chemours betaalde geen winstbelasting dankzij 'cynische constructie'"**.

De voorzitter:

Dan gaan we luisteren naar mevrouw Beckerman. Zij stelt een vraag aan de staatssecretaris van Financiën, die zo goed is om de minister van Infrastructuur en Waterstaat even te vervangen. Een hartelijk woord van welkom aan de staatssecretaris. Ik geef graag het woord aan mevrouw Beckerman.

Mevrouw **Beckerman (SP):**

Dank u wel. Goedemiddag. Al jarenlang vervuult Chemours de omgeving van Dordrecht. Al jarenlang worden mensen blootgesteld aan gevaarlijke stoffen, zoals pfas. Het maakt mensen ziek. Groenten en fruit uit eigen tuin mag je er niet eten, net als eieren van eigen kippen. Dat is al jarenlang bekend. Bij Chemours is het zeker bekend. In 1984 wist de voorganger van het bedrijf al van de gevaren, maar die gevaren werden verzwegen. Winst ging boven veiligheid. Al acht jaar lang demonstreren inwoners voor de poort van Chemours. Zaterdag deden ze dat voor de 200ste keer. Mijn grote complimenten voor al het uithoudingsvermogen van deze activisten. De rechter greep in: Chemours is aansprakelijk gesteld.

Dan de andere kant. Het kabinet doet al jarenlang veel te weinig om inwoners en werknemers te beschermen. Gister kwam er een indringend stuk van Follow the Money bij. Zij stellen: "Vervuilende pfas-fabriek Chemours betaalde geen winstbelasting dankzij 'cynische constructie'." Dat kon vanwege een bekende belastingconstructie met hun dochterbedrijf in Zwitserland. Chemours kreeg volgens Follow the Money vanaf 2018 meer geld van de fiscus terug dan het betaalde, en ging er zo'n 6 miljoen euro op vooruit. Dat mag misschien volgens belastingregels van de opeenvolgende kabinetten, maar experts noemen dit immoreel en zien dit als een agressieve manier om belasting te ontwijken. De top van Chemours is ervandoor met de winst en het belastinggeld, maar de samenleving blijft achter met de ellende.

Ik heb in de eerste termijn één vraag aan het kabinet. Klopt het artikel van Follow the Money?

De voorzitter:

Het woord is aan de staatssecretaris.

Staatssecretaris **Van Rij:**

Voorzitter. De nadruk in het artikel van Follow the Money ligt op transfer pricing, oftewel de prijzen die onderdelen van bedrijven die behoren tot hetzelfde concern aan elkaar

in rekening brengen, volgens het artikel in dit geval in Zwitserland en Nederland. Dan geldt bij transfer pricing de hoofdregel in het fiscale recht dat je dat moet doen op zakelijke basis, op zakelijke voorwaarden: at arm's length principle. Dat is ook vastgelegd in regels van de OESO en in Nederlandse regels als gevolg van die OESO-regelgeving. Sterker nog, sinds 2016 — verschillende Nederlandse kabinetten en ook het Nederlandse parlement hebben hieraan meegewerkt — is er sprake van country-by-country reporting. Dat wil zeggen dat het bedrijf een verzwaarde documentatieverplichting heeft — niet alleen dit bedrijf maar ook andere bedrijven — wat betreft de informatie die ze aan de Belastingdienst geven. Met ingang van 1 juli volgend jaar zal die ook openbaar gemaakt moeten worden.

In die zin is er, terecht, steeds meer transparantie en ligt er een zware verantwoordelijkheid bij ieder bedrijf. In zijn algemeenheid heeft Nederland in de afgelopen acht jaar 35 maatregelen genomen om belastingontwijking tegen te gaan, maar daar ga ik nu niet heel veel over zeggen. Verschillende kabinetten hebben dat beleid met steun van het parlement voortgezet. Dan hebben we het natuurlijk over de OESO-regelgeving, waar ik net aan refereerde, maar ook over de EU-regelgeving. Soms zetten wij een kop op de EU-regelgeving. Nederland heeft zelfs twintig maatregelen extra genomen.

Last but not least. Ik ben zelf, maar dat is niet nieuw, groot voorstander van de zogenaamde tax governance code. Die houdt in dat bedrijven zelf aangeven wat hun belastingpolitiek is en daar transparant over zijn. Er zijn 40 Nederlandse bedrijven die dat doen. Daarmee voorkom je dit soort artikelen. Ik weet dat Amerikaanse bedrijven daarin veel terughoudender zijn, maar wij zitten hier in Nederland. Wij kunnen dat niet verplicht opleggen, maar VNO-NCW, de ngo's, het ministerie van Financiën en ook deze staatssecretaris van Financiën zijn daar groot voorstander van.

Echt antwoord op uw vraag: ik mag op basis van de wet, artikel 67 AWR, geen informatie geven over individuele belastingplichtigen, noch bedrijven, noch personen. Dat is de geheimhoudingsplicht.

Mevrouw **Beckerman (SP):**

Ik heb een paar jaar lang het dossier Milieu gedaan en elke keer opnieuw kregen we rapporten binnen over vergunningverlening, toezicht en handhaving. Uit elk rapport dat we kregen bleek dat een en ander onvoldoende op orde was. We weten inmiddels — ik heb het net genoemd — wat de gevolgen zijn voor omwonenden. We weten dat Chemours al sinds 1984 weet van de gevaren, maar er bewust mee door is gegaan. Het kabinet geeft een technocratisch antwoord. Mag ik dan een morele vraag stellen? Vindt het kabinet dat het voldoende heeft gedaan om ervoor te zorgen dat werknemers en inwoners beschermd zijn en dat er betaald wordt voor de vervuiling die is aangericht?

Staatssecretaris **Van Rij:**

Ik vervang dan wel de staatssecretaris van IenW, maar ik sta hier echt primair als staatssecretaris van Financiën. Over de morele agenda qua fiscaliteit heb ik u zojuist antwoord gegeven. Ik vind het heel belangrijk dat bedrijven heel duidelijk maken wat hun belastingpolitiek is, inclusief belastingconstructies. Ik heb ook weleens gezegd dat je niet alles wat kan en mag, ook moet doen als bedrijf. Daarmee geef

ik geen concreet antwoord op deze concrete casus, maar daar zit wel een ... Dat is ook de ontwikkeling in de afgelopen vijftien jaar sinds de financiële crisis.

Ten aanzien van de overige beleidsonderdelen, daar zit u nog veel beter in dan ik. U weet natuurlijk precies wat het Openbaar Ministerie, het waterschap en de omliggende gemeenten gedaan hebben en wat mijn collega van lenW hierover gezegd heeft. Dus ja, er lopen behoorlijk wat procedures tegen dit bedrijf op het andere terrein.

Mevrouw Beckerman (SP):

Dat is natuurlijk direct ook het probleem. Het kabinet wijst op wat anderen gedaan hebben. Omwonenden moesten zelf naar de rechter stappen. Zij krijgen daar gelukkig hele goede steun bij, maar ze moesten het zelf doen. Gemeenten moesten het zelf doen. Ondertussen wacht het kabinet af. Gisteravond waarschuwde de Inspectie belastingen dat de Belastingdienst te gretig is met aanslagen — ja, maar niet bij dit soort multinationals. Zij waarschuwt dat goedwillende mensen onnodig in de problemen komen. Dit staat dan aan de andere kant: een multinational die zo veel vervuiling heeft aangericht, is nog steeds niet aansprakelijk gehouden door de Staat voor die vervuiling. Het kabinet heeft toch veel te weinig gedaan aan die tegenstelling de afgelopen jaren?

Staatssecretaris Van Rij:

Ik blijf bij wat ik zojuist gezegd heb. Overigens wil ik een misverstand wegnemen. U zei in een bijzin dat er geen aanslagen worden opgelegd, maar ook aan dit soort bedrijven worden aanslagen opgelegd. De Belastingdienst heeft ook een aparte groep die zich met transfer pricing bezighoudt. Ik wil wel even helder hebben dat dit bedrijf natuurlijk zijn aanslagen krijgt. Maar de vraag die hier gesteld is, gaat over het gebruik van regelgeving. De Belastingdienst zal altijd kijken naar de laatste regels. Ik heb aangegeven dat de transfer-pricingregels aanzienlijk zijn aangescherpt en ook in de publiciteit liggen.

Mevrouw Beckerman (SP):

Mijn laatste vraag. Ik wijs erop dat de Belastingdienst snoeihard kan zijn voor mensen die een klein foutje of zelfs helemaal geen foutje maken en dat we al jarenlang zien dat multinationals te vaak weggelaten worden met vervuiling. Het gaat niet alleen om Chemours. Tata Steel, Groningen; we hebben alle voorbeelden gezien. Dan is mijn laatste vraag of het kabinet vindt dat het genoeg heeft gedaan of dat het bereid is om extra maatregelen te nemen, zodat werknemers en omwonenden van Chemours weer veilig kunnen werken en wonen en zodat de aangerichte vervuiling wordt opgeruimd.

Staatssecretaris Van Rij:

In alle eerbijheid kan ik die vraag nu niet beantwoorden. Die zal ik per omgaande doorspelen naar mijn collega van lenW.

De heer Idsinga (NSC):

Ik heb nog een vraag over de belastingontwijking. Ik snap dat de staatssecretaris ten aanzien van individuele belastingbetalers niet kan reageren op grond van zijn geheim-

houdingsplicht, maar ik doe toch een oproep. Ten eerste zou ik hem toch willen vragen om onderzoek in te stellen naar de vraag of hier sprake is geweest van een belastingtrucje. Als het antwoord daarop ja is, zou ik hem vervolgens willen vragen om een stevig gesprek aan te gaan met de directie van het bedrijf om haar te wijzen op haar maatschappelijke verantwoordelijkheden. Graag een reactie.

Staatssecretaris Van Rij:

Ik begrijp deze vraag. Nogmaals, ik kan niet inhoudelijk op de individuele positie van het bedrijf ingaan. Dat begrijpt u ook. Dat heeft u zojuist gezegd. Gaat u er maar van uit dat dit bedrijf als het om transfer pricing gaat, net zo goed als alle andere bedrijven, goed onder de loep wordt genomen door degene die daarvoor verantwoordelijk is. Dat is de Belastingdienst, meer in het bijzonder de inspecteurs die gespecialiseerd zijn in transfer pricing. Meer kan ik er nu niet over zeggen. Mochten er echt onregelmatigheden zijn, dan wordt er vanaf dat niveau ingegrepen.

Mevrouw Van Eijk (VVD):

Ik hoor de staatssecretaris terecht zeggen dat er in de afgelopen jaren al heel veel maatregelen zijn genomen om belastingconstructies en oneigenlijk gebruik zo goed en zo kwaad als het kan, tegen te werken. Kan de staatssecretaris iets zeggen over de effectiviteit van die maatregelen die we de afgelopen jaren hebben genomen?

Staatssecretaris Van Rij:

Ja, daar rapporteren wij natuurlijk zeer periodiek de Kamer over. Sterker nog, we hebben regelmatig een commissiedebat Financiën waarbij het thema belastingontwijking is. Ik ben gaarne bereid om binnenkort weer zo'n debat aan te gaan, als dat wordt aangevraagd. Wij zien dat Nederland echt effectief is geweest, bijvoorbeeld aan het feit dat kapitaalstromen die vroeger via nagenoeg lege vennootschappen door Nederland gingen, drastisch zijn teruggeschoefd. Dat is bijvoorbeeld het gevolg van de invoering van de roerende voorheffing of van de voorheffing op, nu nog, rente en royalties en vanaf 1 januari jongstleden op dividenden.

Wij rapporteren daar dus zeer regelmatig over. We zijn ook van de lijsten af. We worden niet meer aan de schandpaal genageld door de Europese Commissie, de OESO of het IMF, en dat zijn toch instanties die heel kritisch kijken naar dat beleid.

Zijn we klaar? Nee, we zijn nooit klaar. Er wordt op dit moment in de Europese Unie gesleuteld aan een ontwerp-richtlijn over de brievenbusvennootschappen. Ik heb ook al tegen de Kamer gezegd dat het mij veel effectiever lijkt als we daarover op EU-schaal tot overeenstemming komen. Mijn verwachting is dat België daar iets mee doet tijdens zijn voorzitterschap, maar mocht dat niet zo zijn, dan komen wij echt wel weer terug bij u om te kijken of we niet toch iets met een kopgroep moeten doen, of misschien unilateraal.

De heer Grinwis (ChristenUnie):

Helaas, die anti-aanbakklaag van Chemours heeft al heel wat ellende veroorzaakt op het gebied van milieu en van de volksgezondheid van de inwoners van Dordrecht, Sliedrecht

en de Alblasserwaard. Blijkbaar ketsen ook belastingaanslagen erop af. Als het verhaal van Follow the Money klopt — daar heeft het alle schijn van — keurt hij die handelswijze dan af? En wat is de rol van de belastingadviseur van Chemours hierin? Welke verantwoordelijkheid heeft die volgens de staatssecretaris als het gaat om die transfer pricing? Heeft Chemours een ruling met de Belastingdienst? Daar zijn wij ook wel benieuwd naar.

Staatssecretaris Van Rij:

Ik wil in het antwoord op de vraag van de heer Grinwis eerst noemen dat ik uiteraard alle begrip heb voor alles wat er wordt gezegd over milieu en dat het bedrijf daar ... Dat betreft inderdaad andere instanties. Er is ook gevraagd of het kabinet daar nog wat meer aan gaat doen. Daar ligt echt een heel groot maatschappelijk vraagstuk. Maar ook dit bedrijf heeft als belastingplichtige natuurlijk het recht om behandeld te worden zoals ieder ander bedrijf. Het kan niet zo zijn dat doordat je op een terrein iets doet dat niet alleen het daglicht niet kan velen, maar ook in strijd zou zijn met wetgeving, je daar ook fiscaal de prijs voor moet betalen. Ik denk dat we het daarover eens zijn. Ik zie de heer Grinwis instemmend knikken. Dat wilde ik toch wel gezegd hebben.

Dan terug naar zijn vraag. Ik heb al gezegd dat de Belastingdienst en in het bijzonder de inspecteurs die zich bezighouden met transfer pricing — dat is echt een coördinatiegroep, dus dat zijn gespecialiseerde inspecteurs — dit natuurlijk scherp op het netvlies hebben staan. Sterker nog, die zijn precies op de hoogte van dit soort structuren. U vroeg of dit bedrijf wel of niet een ruling heeft. Dat weet ik op dit moment niet, maar ik ben graag bereid om die informatie te geven. Ook daar geldt dat ik me aan de geheimhoudingsplicht te houden heb. Maar het is vervolgens aan de Kamer om iets met die informatie te doen.

De heer Flach (SGP):

Ik ben zelf inwoner van Hendrik-Ido-Ambacht, buurgemeente van Dordrecht. Daar ben ik ook lange tijd wethouder geweest. Ik weet hoe weerbarstig het zakendoen met deze firma is en dat die eigenlijk alleen maar gevoelig is voor rechterlijke dwang. De staatssecretaris geeft vanuit zijn rol, misschien terecht, vooral financieel-technisch antwoord, maar het heeft ook een maatschappelijke component. Er worden grote maatschappelijke kosten gemaakt. Zo weet ik dat bijvoorbeeld de waterleidingbedrijven extra moeten investeren om die rommel uit ons drinkwater te halen, uit de rivier de Noord.

Mijn vraag is eigenlijk drieledig. Is de staatssecretaris het met mij eens dat het een fair point is dat Chemours ook een redelijke bijdrage levert aan die maatschappelijke kosten via de belasting? Is de staatssecretaris bereid om in kaart te brengen wat hij van de Kamer nodig heeft om dat ook daadwerkelijk te bereiken?

Staatssecretaris Van Rij:

Ik wil het kort houden, want ik heb het al eerder gezegd: het is de maatschappelijke verantwoordelijkheid van bedrijven om die belasting te betalen die ze moeten betalen. In mijn optiek, en dan herhaal ik wat ik zojuist gezegd heb, moet je daar als bedrijf heel transparant over zijn. Er zijn bedrijven die daarin een heel goed voorbeeld geven, die precies uitleggen wat ze doen. Dat geldt wat mij betreft

voor ieder bedrijf dat in Nederland gevestigd is; niet alleen voor een Nederlands bedrijf met een hoofdkantoor hier, maar ook voor bedrijven waarvan het hoofdkantoor in het buitenland zit. Het is ook de verantwoordelijkheid van de fiscalisten van dat bedrijf om de CFO en CEO daarop te wijzen. Want in die zin leven we echt in een andere samenleving dan pakweg vijftien jaar geleden.

De voorzitter:

30 seconden, meneer Flach.

De heer Flach (SGP):

Chemours heeft geen blijk gegeven uit te blinken in transparantie. Ik kan niet beoordelen of het verhaal van Follow the Money klopt. Is de staatssecretaris bereid om dat nader te onderzoeken en eventueel met aanvullende regelgeving te komen, zodanig dat ook Chemours hierbij een redelijk deel van de kosten draagt, ook voor de rommel die het hier achterlaat?

Staatssecretaris Van Rij:

Wat hier nu gevraagd wordt, kan dus niet. De premisse is namelijk dat het bedrijf zich niet aan de wet zou houden, dat het bedrijf fiscaal iets zou doen wat niet zou deugen. Ik heb ook gezegd: de gespecialiseerde inspecteurs zitten daar bovenop. Dus mijn antwoord op die vraag is nee. Het toezicht en de controle liggen echt bij de Belastingdienst en niet bij de staatssecretaris. Er is ook een oude gouden regel, namelijk de Wibbo van de Lindedoctrine uit de jaren tachtig. Een van mijn voorgangers, de heer Koning, ging zich, op verzoek van de heer Wibbo van de Linde, bemoeien met de aangifte van de heer Wibbo van de Linde. Dat kostte hem bijna de kop. Toen is de afspraak gemaakt dat een staatssecretaris zich nooit inhoudelijk mag bemoeien met een zaak van een particulier, noch met een zaak van een bedrijf. Uiteraard doet hij dat wel met het algemene beleid, zoals het transferbeleid.

De voorzitter:

De heer Gabriëls.

De heer Gabriëls (GroenLinks-PvdA):

Voorzitter, mijn naam wordt uitgesproken met een g. Maar ik weet dat mevrouw Kostić mij af en toe ook anders noemt.

De voorzitter:

Wat zegt zij dan?

De heer Gabriëls (GroenLinks-PvdA):

"Kabriëls", precies zoals u zei. Maar het is dus met een g van Gabriël.

De voorzitter:

Met een zachte g.

De heer Gabriëls (GroenLinks-PvdA):

Met een zachte g inderdaad.

Het punt dat ik hier wil maken, is dat ik niet wil en kan accepteren dat we eigenlijk niets kunnen doen. Enerzijds hebben we op milieuvlak een moreel verwerpelijke pfas-uitstoot, waardoor mensen zich machteloos voelen. Anderzijds lezen dezelfde mensen na de demonstratie twee dagen later in de krant over deze verwerpelijke constructie. Eigenlijk komen we hier tot de conclusie dat we niets kunnen doen. Ik wil de staatssecretaris echt vragen om samen met de staatssecretaris van Infrastructuur, Waterstaat en Milieu te gaan kijken wat we wél kunnen doen, en om daarop terug te komen in een brief aan de Kamer. Want bij die machteloosheid kunnen we met z'n allen niet blijven stilstaan, ook u niet. Die vraag wil ik u echt stellen.

Staatssecretaris Van Rij:

Ik ben verantwoordelijk voor de belastingen. Ik wil echt het beeld wegnemen dat wij niet de wet kunnen handhaven als het mogelijkwerijs om een constructie gaat. Dat doet de Belastingdienst, dat doet de Belastingdienst dagelijks. Er is een aanname gedaan in dit artikel. Die kunnen we nu niet meteen tot waarheid verheffen. U mag er wel van uitgaan dat dit bedrijf, net zo goed als alle andere bedrijven die gebruikmaken van transfer pricing, niet alleen op het netvlies staat, maar ook heel goed gecontroleerd wordt. Dat is echt iets anders dan de handhaving van de milieuwetgeving. Die twee dingen moeten we niet aan elkaar koppelen.

Kamerlid Kostić (PvdD):

De staatssecretaris heeft het over eigen maatschappelijke verantwoordelijkheid van bedrijven, maar we hebben hier te maken met een bedrijf dat al jarenlang de troep in de omgeving van mensen dumpst en mensen ziek maakt en daar ook nog eens over liegt en bedriegt, decennialang. Vervolgens strijkt het ook nog eens winsten op, probeert het belasting te ontwijken en legt het de kosten van die vervuiling op het bordje van boeren en burgers. Dan hoor ik de staatssecretaris zeggen: ja, maar we doen er nou van alles aan. Mijn concrete vraag is dan, gezien het feit dat Nederland nog steeds een belastingparadijs en een vervuilingparadijs is: welke concrete stappen gaat de staatssecretaris dit jaar nog ondernemen zodat dit soort belastingconstructies en prijsconstructies niet meer kunnen voorkomen?

Staatssecretaris Van Rij:

Laat ik beginnen met te stellen dat ik echt met u van mening verschil. Nederland is geen belastingparadijs. Nederland is geen belastingparadijs maar een heel fatsoenlijk land waar we een vennootschapsbelastingtarief hebben van 25,8% en een effectief belastingtarief van 23%. We zijn nu 10 jaar bezig met 33 maatregelen, waarvan 20 Nederlandse maatregelen, om de belastingontwijking via Nederland tegen te gaan. Ik ga niet mee in het frame dat Nederland een belastingparadijs is; dat is echt een achterhaald frame. Dat is één. Ik wil daar graag verder een debat over voeren als de commissie Financiën mij uitnodigt om over belastingontwijking te komen praten.

De voorzitter:

Dat vreesde ik al, ja. Meneer Van Rij, u was klaar met uw beantwoording, of niet?

Staatssecretaris Van Rij:

Ja, want anders ga ik weer in herhaling vallen. Ik koppel het een niet aan het ander. De Belastingdienst ziet zeer nauw toe op dit soort structuren. Ik heb erover gezegd wat ik erover gezegd wilde hebben.

De voorzitter:

Mevrouw Beckerman van de SP.

Mevrouw Beckerman (SP):

Ik val toch een beetje over "Nederland is een heel fatsoenlijk land". Is dat nou echt de boodschap, ook aan de omwonenden van Chemours? Is dit land voor hen wel zo fatsoenlijk? Want gemeenten zijn al naar de rechter gegaan en hebben hun gelijk gehaald. Inwoners hebben al een massaclaim ingediend. Wat doet de Staat voor hen? Het kabinet zegt hier: Nederland is een heel fatsoenlijk land. Dat is toch niet uit te leggen aan omwonenden en werknemers die blootgesteld worden aan dit soort vervuiling en die zien dat de top van Chemours er met de poen vandoor gaat?

Staatssecretaris Van Rij:

Dan had ik het beter moeten aanscherpen. Wat ik wilde zeggen is: Nederland heeft een heel fatsoenlijke belastingwetgeving. Ik antwoordde op de stelling dat Nederland een belastingparadijs was. U trekt het nu naar het andere aspect. Het wil niet zeggen dat er in Nederland geen dingen gebeuren. Dit is heel ernstig. Het is niet voor niks dat verschillende overheidsinstanties in actie komen voor wat er allemaal gebeurt. Toen ik die uitspraak deed, ging het mij om de stelling dat Nederland een belastingparadijs zou zijn, want dat is feitelijk niet juist. Nederland heeft er alles aan gedaan met de hulp van het parlement — dat betreft de Tweede en Eerste Kamer in verschillende samenstellingen — om belastingontwijking tegen te gaan. Dat geldt heel nadrukkelijk ook voor mijn ambtsvoorgangers. Zo was het bedoeld en excuses ervoor als ik de indruk gewekt zou hebben dat wij in alle opzichten een fatsoenlijk land zouden zijn.

Mevrouw Beckerman (SP):

Dat is misschien wel de meest pijnlijke conclusie: dat we inderdaad niet in alle opzichten een fatsoenlijk land zijn. Vorig jaar is een motie van de Partij voor de Dieren en de SP aangenomen om te zorgen dat Chemours gaat betalen en ook aansprakelijk wordt gesteld voor de vervuiling die zij de Staat der Nederlanden heeft aangedaan. Mijn laatste vraag aan het kabinet: hoe zorgt het dat wij weer een fatsoenlijk land worden, juist ook voor de omwonenden, en dat deze motie wordt uitgevoerd?

Staatssecretaris Van Rij:

Dan ga ik echt hetzelfde antwoord geven als de vorige keer. Ik zeg u nog een keer toe dat ik uw verzoek zal overbrengen aan degene die in het kabinet daarvoor en ook voor de uitvoering van die motie verantwoordelijk is. Daar hoort u nog van. Ik blijf nu even op het terrein waarover u de vragen gesteld had, namelijk de belastingen.

De voorzitter:

Dank u wel. Tot zover dit onderwerp. Dank aan de staatssecretaris voor zijn aanwezigheid.